

кога Христосъ е тръгналъ за земята. Той се е подписалъ, дали сж Му паспортъ, задграниченъ билетъ, съ който да дойде на земята.

Сега разбира се, ние нѣма да се спираме върху въпроситѣ, какви сж схващанията на хората за Христа, защото съврѣмениятъ свѣтъ нѣма еднакви схващания по това. Евреитѣ схващатъ по единъ начинъ Христа, християнитѣ го схващатъ по другъ начинъ. Християнскитѣ схващания за Христа не сж искрени. Подъ думата „искрени“, разбирамъ, че тѣ не сж будни, не сж се спрѣли да си дадатъ единъ сърдеченъ отчетъ, какво нѣщо е Христосъ, какво означава дохождането на Христа на земята. Идването на Христа за тѣхъ е толкова отъ значение, колкото е отъ значение идването на Александра Велики, на Аристотеля, на Платона и др. Ние, обаче ще се спремъ върху известни факти, върху известни данни и нѣма да споримъ, кое е по-вѣрно. Мнозина често спорятъ, кой синъ е по-уменъ, коя дъщеря е по-хубава. Но хубостъта не разрѣшава въпроситѣ; хубостъта не е нѣщо съществено. Сипаницата разрѣшава всичката хубостъ на една мома, тъй щото хубостъта е лустро отгорѣ на човѣка. Даже и човѣшката интелигентностъ е нѣщо външно. Азъ не говоря за разумността. Никой не може да отнеме разумността отъ разумния човѣкъ. Едно качество има въ разумния човѣкъ: той може да трансформира своето тѣло. Разумниятъ човѣкъ не можешъ да уловишъ, не можешъ да вържешъ, не можешъ да затворишъ; той днесъ е тамъ, утрѣ тукъ — никой не може да го улови. А интелигентниятъ човѣкъ, понеже е собственикъ, има своя къща, има и документи за